

Oxford.

Dagen
7. M. 38

Av P. S. Eikrem.

»Den som ikke er imot mig,
er med mig«.

Det går saktens an å finne an-
grepspunkter hos nogen hver av oss,
og hos gruppebevegelsen ikke minst,
— den har ikke forandret sig et
hårsbredd, den er akkurat den sam-
me idag som for fire år siden, da
jeg for første gang var på et inter-
nasjonalt gruppemøte. Dette behø-
ver ikke å være nogen ros for den,
men siden den ikke har forandret
sig — tiltross for et hårdt press til å
gjøre det — så må den ha sine grun-
ner for denne stedighet, og den må
ha en fastere ledelse enn vi i almin-
delighet har trodd den har. — For-
klaringen til denne uforanderlig-
het må blandt annet være den at de
har funnet en arbeidsmåte som pas-
ser for tiden og for dem som den
vil få i tale.

At den får folk i tale har møtene
i Oslo denne uken gitt det beste vid-
nesbyrd om. De begynte på søndag
og blev avsluttet igårkveld. Til-
strømningen har vært overveldende.

Hvad utbytte av disse møter blev
for den enkelte, kan ingen annen enn
vedkommende selv uttale sig om, og
det er det vel for tidlig å få vite no-
get om nu. Men utbyttet av tidlige-
re møter fikk vi høre om, — og jeg
for min del vil ærlig tilstå at de
gledet mig. De som vidnet om hvad
de hadde funnet, fortalte liketil og
enkelt om sitt liv før og nu, akku-
rat som en hvilken som helst annen
av oss vilde fortelle det, — og som
vi også forteller det, når der er an-
ledning til det.

Jeg satt altså i meyersgatens
Misjonshus nu siste mandag sam-
men med de tusen andre tilhørere,
og hørte på det som vi fikk
høre:

— »Jeg tror, jeg kan si om
sitt liv at jeg var som de danske
— som kommer fra et godt
dansk hjem og som har fått en god

utdannelse. — Så blev jeg gift her
op til Norge, — og jeg blev lykkelig
gift. Vi fylte vårt unge, lykkelige
liv, min mann og jeg — slik som
andre unge fyller det. Men jeg had-
de ingen interesse for andre, heller
ikke hadde jeg nogen interesse for
kristendom. Jeg så på kristen-
dommen som et surrogat for
visse mennesker, som ikke hadde
det i livet som jeg hadde. — Så fant
Gud mig, og jeg gav mitt liv til ham.
Jeg begynte å lese i Bibelen, og Gud
blev en virkelighet for mig. — Han
kan bruke både mig og mitt hjem
så vi kan vise veien til andre som
vil finne den samme lykke som jeg
har funnet — «.

— — »Jeg bor oppe i Gudbrands-
dalen«, fortalte en annen frue, »men
jeg er født og opvokset i Finnland.
— Jeg hadde jo hørt om denne sam-
delingen, — men hvem skulde jeg
dele med? jeg fikk prøve med mine
barn, — så knelte jeg ved sengen til
et av dem — vi leste i Bibelen og bad
sammen. Det var en vidunderlig op-
levelse. — Senere blev det utvidet
til å omfatte alle på gården— gårds-
guttene, tjenestepikene, ja, alle som
er hos oss. Jeg kan ikke si annet
enn at prestegården har vunnet på
det. Vi har utvidet den stille stund
til å gjelde hver dag — «.

Direktøren for Sulitjelma gruber,
— Lund, — hadde det godt nok som
han hadde det, — »der var mangt
som fylte mitt liv. Jeg tenkte ikke
på å bli en kristen, — og om jeg
skulde bli det så kunde det ikke bli
mere enn et blaff. Men tiltross for
det at jeg hadde det så godt som
mennesker kan ha det, så la jeg dog
merke til det at det blev kaldt om-
kring mig. Så grep Gud inn i mitt
liv. Han fikk tak i min tanke, vilje
og jeg har forsøkt å la ham få styre
også mine handlinger, og det er iall-
fall sikkert at de har blitt anderle-
des enn før i mange tilfeller«. — Han
fortalte et enkelt eksempel om det-

te — i en tvist forleden — som nu
blev bilagt så begge parter skiltes
glade og tilfredse. »Tenk om alle
mennesker fikk den kristne innstil-
ling! — Vi har hørt så ofte før at
det og hint ikke er forenlig med kri-
stendommen. Men har du prøvet
det? spurt dig selv om du kunde
gjøre noget? — En og annen som er
her ikveld sitter muligens og ten-
ker på hvorledes du skulde møte di-
ne bekjente imorgen, hvis du skul-
de gi Herren ditt liv i kveld. La mig
da få si: Hils på dem som vanlig,
du har så visst ikke noget å skam-

me dig over. Tenk på det at uten
dig er der et ledd som mangler, — et
hull som bare du kan fylle«.

Slik fortsatte den ene etter annen
hele kvelden, nogen ukjente, andre
med et velkjent navn, — nogen stil-
le og rolig, andre med mere agitato-
risk kraft. Dette var tilfellet med
arbeideren som hadde vært med å
organisere den kommunistiske be-
vegelse i Amerika, og han så
også ut til å kunne ha vært
med på litt av hvert. Nu had-
de han funnet tilbake til gamle-
landet, og vilde forsøke å vinne men-
nesker for Kristus istedetfor kom-
munismen.

Må det lykkes for ham, og for al-
le de andre!

*

Saktens kunde der være anledning
til den gamle innvending: »de for-
kynner ikke Kristus, — de ber ikke,
synger ikke, slik som vi er vant
med«. Men på den annen side må
vi minnes Jesu egne ord: »Den som
ikke er imot mig er med mig«. Og
ingen som hørte dem vil våge å si —
de er imot Kristus.

Jeg satt også med en annen tan-
ke: Hvis de enkeltvis stod og vid-
net slik i et av våre bedehus, vilde vi
da ha frimodighet til å si til dem:
»Du hører ikke Kristus til gå ned og
sett dig!« — Vi vilde det ikke.

Gruppebevegelsen har også noget
politisk verdensomfattende ved sig.
Dette kan nok høres nokså frem-
med ut i ialfall for dem som synes
at politikk ikke hører hjemme i
kristendommen. Allikevel er der in-
gen som sterkere understreker at en
bedre verden må begynne hos den
enkelte. På dette punkt har de ial-
fall grepet kjernen i evangeliet.

P. S. Eikrem.

04-03-025

Mange Oxford-stevner i bededagshelgen.

Et house-party i Oslo Handelsstands lokaler.

70 læger fra Norden samlet
i Åsgårdstrand.

Aftenposten 7. 11. 38

Som en fortsettelse av de offentlige møtene som Oxford-gruppen i Oslo hadde arrangert siste søndag i Det nye Teater, Det Norske Teatret og Oslo Handelsstands festsal, har gruppen i bededagshelgen hatt et regulært house-party i Handelsstandens lokaler.

Dette house-party begynte torsdag aften og fortsatte fredag, lørdag og søndag med møter i festsalen og femtimanns-salen. Sin særlige karakter fikk dette house-party ved at der var kommet gruppefolk fra store deler av landet for å hjelpe Oslo-gruppens i dens arbeide. Der var folk fra de fleste kanter av Østlandet, fra Vestfold, Sørlandet, Vestlandet, Møre og Trøndelag. — Deltagere i house-party'et var forøvrig de som hadde overværet møtene i teatrene. Tallet på deltagere i de mange møter var så stort, at festsalen i Handelsstanden var fylt til de fleste møter, og ved mange av dem var tilstrømningen så stor at folk stod langt ut i forhallen. — Talere på møtene, særlig igår, var folk utenbys fra, og det kom frem mange og interessante beviser på hvor sterkt tak gruppe-arbeidet har fått i folk rundt om i landet.

Samtidig med dette house-party i Handelsstanden har der funnet sted flere andre house-party'er rundt om i landet. I Larkollen har der i bededagshelgen været samlet vel 200 mennesker fra Østfoldbyene og på Sand i Ryfylke har 100 gruppefolk fra Rogaland hatt et stevne. Særlig interesse har der knyttet sig til et stevne som læger og lægefruer har hatt i Åsgårdstrand. Dette var planlagt som et nordisk stevne og der deltok ialt 70 læger; det overveldende antall var fra Norge, men både svenske og danske islett var stort.

Samtidig meldes fra Hindås i Sverige, nogen kilometer sydøst for Göteborg, at der har det været holdt et nordisk house-party bestående vesentlig av folk fra den nordiske tekstilindustri, idet det er påfallende hvor mange representanter for denne industri det er som gjennom det kristne budskapet har funnet en vei ut av vanskelighetene. Fra Oslo deltar således i Hindåsstevnet nogen av byens kjente industridrivende og forretningsmenn.

Morgenbladet 7. 11. 38

Mange Oxfordstevner i Bededagshelgen.

Et house-party i Oslo Handelsstands lokaler. 70 læger fra Norden samlet i Åsgårdstrand.

Som en fortsettelse av de offentlige møtene som Oxford-gruppen i Oslo hadde arrangert siste søndag i Det Nye Teater, Det Norske Teatret og Oslo Handelsstands festsal, har gruppen i bededagshelgen hatt et regulært house-party i Handelsstandens lokaler.

Dette house-party begynte torsdag aften og fortsatte fredag, lørdag og søndag med møter i festsalen og femtimanns-salen. Sin særlige karakter fikk dette house-party ved at der var kommet gruppefolk fra store deler av landet for å hjelpe Oslo-gruppen i dens arbeide. Der var folk fra de fleste kanter av Østlandet, fra Vestfold, Sørlandet, Vestlandet, Møre og Trøndelag. — Deltagere i house-party'et var forøvrig de som hadde overværet møtene i teatrene. Tallet på deltagere i de mange møter var så stort at festsalen i Handelsstanden var fylt til de fleste møter, og ved mange av dem var tilstrømningen så stor at folk stod langt ut i forhallen. Talere på møtene særlig igår var folk utenbys fra, og det kom frem mange og interessante beviser på hvor sterkt tak gruppe-arbeidet har fått i folk rundt om i landet.

Samtidig med dette house-party

i Handelsstanden har der funnet sted flere andre house-party'er rundt om i landet. I Larkollen har der i bededagshelgen været samlet vel to hundre mennesker fra Østfoldbyene og på Sand i Ryfylke har et hundre gruppefolk fra Rogaland hatt et stevne. Særlig interesse har der knyttet sig til et stevne som læger og lægefruer har hatt i Åsgårdstrand. Dette var planlagt som et nordisk stevne og der deltok ialt sytti læger; det overveiende antall fra Norge, men både svenske og danske islett var stort.

Samtidig meldes fra Hindås i Sverige, nogen kilometer sydøst for Göteborg, at der har det været holdt et nordisk house-party bestående vesentlig av folk fra den nordiske tekstilindustri, idet det er påfallende hvor mange representanter for denne industri det er som gjennom det kristne budskapet har funnet en vei ut av vanskelighetene. Fra Oslo deltar således i Hindåsstevnet nogen av byens kjente industridrivende og forretningsmenn.

Fra alle stevner kommer der beretninger som viser hvordan gruppebevegelsen er i vekst og hvordan dens budskap fjerner motsetningene mellom mennesker, klasser og nasjoner.

Moss Avis 7. 11. 38

Houseparty'et i Larkollen

sluttet igår eftermiddag. Lørdag middag ledet bestyrer av frøkontrollen på Aas, Petter Krosby et møte. Lørdag eftermiddag var Larkollen kapel fylt. Møtet var arrangert for ungdom som vidnet. Blandt dem var også en ung svensk pike. Om kvelden var man sammen på Borglund Pensjonat, hvor disponent Sommerschieff og frue fra Fredrikstad ledet.

Samværet søndag morgen blev ledet av grosserer Frithjof Løken, Moss. Siden var det bibeltime ved professor Sigmund Mowinckel. Avslutningsmøtet igår eftermiddag blev ledet av rektor Ullmann, Oslo. Der var mange vidnesbyrd, også av nye som er kommet med under samværet i Larkollen.

Tilslutt var det felles bønn, ledet av professor Mowinckel. Den sluttet med å nevne de omkomne ved branden i Oslo og deres gjenværende pårørende.

Omkring Oxford- gruppemøtene.

Akers-Posten

8.11.38

Betraktninger og kommentarer.

Det er mange og eiendommelige betraktninger et almindelig menneske kan gjøre sig omkring de Oxfordmøter som har vært holdt den siste uke. Samtidig som man vet at søkningen til kirkene ikke er så overveldende så oplever man at Oxfordgruppens møter samler så mange at der ikke kan skaffes plass. Det viser at der i menneskene idag finnes en virkelig sterk lengsel etter klarhet: en lengsel som altså kirken tilsyneatende ikke kan tífredsstille. For noen år tilbake skrev jeg i et tidsskrift (Ny Ånd) «at kirken må komme ned fra sin piedestal og ut til folket hvis den vil opnå noe» . . . Har man bedre bevis for dette enn Oxfordgruppens møter . . .

Er det ikke også i disse dage man taler så sterkt om en fri folkekirke? Oxford er vel nærmest en «kirke for folket.»

Bringer så Oxford noe annet i sitt skjød enn kirken? Kan virkelig Oxford tífredsstille den lengsel — oppfylle de krav som hverdagsmennesket har? Nemlig lengselen og kravet etter «et noget» å forankre sitt liv i. Kan Oxford danne nye — sterkere bedre mennesker?

Det eneste Oxford gjør er å bringe de evig gamle sannheter på en ny måte. På et nytt serverbrett. Menneskene idag er så sterkt engasjert i en pikant raffinert materialisme at de tilsynelatende ikke gidder søke ned i dybden av sig selv for å lære sig selv å kjenne. Og de gidder heller ikke tenke. Derfor søker de den forenklede form som Oxford bringer. Men — kanskje det kan bli det samme på hvilken måte en forandring av mennesket finner sted — hovedsaken er at den finner sted slik at veien ut av elendigheten engang kan oppstikkes.

Dog kan jeg ikke fri mig selv for det spørsmål: Hvor var Oxfordgruppens ledende menn og kvinner i de

kritiske dage for noen måneder siden? Hadde de ikke fått «ledelse» eller hvad? Hørte de ikke skriket om hjelp og barmhjertighet? Følte de ikke kallet til å si en forrykt verdens forrykte statsmenn noen Pauli ord?

Nuvél — kanskje de neste gang følger kallet.

Det Oxford gjør er å bringe de gamle sannheter frem til «hverdagens mennesker — til den grå masse, det er også denne grå masse som har fylt lokalene søndag og mandag under gruppens møter.

Jeg skal ikke referere møterne, men vil gjengi noe av det beste som blev sagt av hver enkelt:

Redaktør Fredrik Ramm: «Selv er jeg fra en destruktiv, ensom journalist blitt et menneske i fellesskap med andre mennesker, jeg er blitt en byggende kraft i mitt eget hjem, i yrket, i nasjonen» . . .

Harry Blomberg, svensk forfatter: «Et nytt system kan ikke redde oss — det kan alene en ny ånd, en ånd som preker ærlighetens, renhetens, uselviskhetens og kjærlighetens evangelium. Vi trenger idag en oprustning, ikke militær, men moralsk mot egoismen som er den virkelige fiende.»

Kjeld Lund, direktør ved Sulitjelma gruber: «Kristendom og forretning kan udmerket godt forenes under Guds ledelse.»

Runeberg, finsk fotograf: «Sprogstridighetene og det bitre hat mellom svenskfinner og finskfinner kan løses ved Guds hjelp.

Ipko Sirkha, finsk student: «Kristendommen må føres inn i politikken, kommer den inn vil hat, løgn og egoisme forsvinne.»

Paul Brodersen, stiftsprost, Kjøbenhavn: «Det viktigste spørsmål idag er vårt personlige ansvar for det som skjer. Skal vi ha kraft nok til å bryte det kretsløp av hat vi er inne i så må let ved to skoler samt representet være gjennom en kraft som er mere enn menneskelig.»

Olaf Hoff, lagerarbeider: «Det er

(Forts. 2. side).

(Forts. fra 1. side).

synden som må utryddes, ikke synderne.»

Dr. Scheltus, nederlands chargé d'affaires: «Kjærligheten må komme inn i forholdene mellom alle nasjoner.»

Thure Andersson — det svenske arbeiderparti: «Sannheten er et farlig instrument som vi ikke er vant til å håndtere.»

Erling Wickborg — norsk advokat: «Vi starter en verdenskrig til kamp mot egoismen og vi søker Guds hjelp.»

Man vil skjønne at det er mange sterke ord som er uttalt. De forskjellige personlige vidnesbyrd som blev fremført fortalte om mennesker som hadde funnet en ny vei å gå i forholdet til sine medmennesker.

Jeg vet ikke riktig om det står til troendes alt dette som blir «bevidnet». Personlig har jeg deltatt i en rekke Oxfordmøter og Hfuse Party — har der hørt mange vidnesbyrd og sett like mange «omvendte» gå en ganske annen vei enn de i sine vidnesbyrd fortalte. Men — det som virker så sterkt er den øieblikkets vilje til å gjøre det bedre; viljen til å ta fatt på ny som kommer frem på disse møterne.

Kan noen tenke sig kristendommen ført inn i partiene — inn i politikken? Jeg kan det ikke. Kan noen tenke sig kristendommen ført inn i forretningslivet? Jeg kan det ikke.

Men — hvert enkelt menneske som vinnes for kristendommen kan i sin nærmeste krets virke overbevisende ved det eksempel han eller hun kan gi. . . . Det er den gamle — eldgamle vei å gå. Å virke ved sitt eget eksempel — i gjerning — i praktisk liv. Vi har ikke vidnesbyrd behov — mennesker, ungdom med en ny innstilling til livet. Ungdom som ved sitt eksempel kan vidne om et liv som er mere verd enn livet i materialismens — seksualismens — egoismens heksesgryte.

Bare nu all den ungdom som hadde funnet veien til Oxfordgruppens møter også vil finne veien inn i «det nye livet». Da har denne nye form for en fri folkekirke sin misjon — den største av alle.

Den vil kunde gi søkende mennesker det livsanker de savner i vår forrykte verden.

Fred Valeur.

*

Vi kan tenke oss at ovenstående betraktninger for enkelte punkters vedkommende kan være gjenstand for meningsforskjell og mottar gjerne innlegg fra lesere som har noe på hjertet i sakens anledning.

Blommene, Sarpsborg
3 dagers house-party på Larkollen i bededags-helgen 8. 11. 38

Med ca. 250 fastboende deltagere

Tilhengere av Oxfordbevegelsen fra alle Østfoldbyer, samt endel fra Oslo og andre kanter av landet, har i bededagshelgen vært samlet til house party på Røeds Hotell, Larkollen. Dessuten hadde man lørdag besøk av endel svensker.

De mange deltagere blev innkvartert på stedets to hoteller, på pensjonatene samt hos privatfolk.

Tre strålende dager fikk deltagerne oppleve. Været var fint, iallfall de første dager, og de forskjellige møter blev vellykkede.

Housepartyet blev åpnet torsdag kveld med velkomsttale av skipsreder Wilkens, Fredrikstad. Fredag tok man fatt kl. 10 med møte, og kl. 12 hadde man bibeltime, ledet av professor Sigmund Mowinckel. Om eftermiddagen hadde man 2 møter med personlige vidnesbyrd, og mange av deltagerne la fram sine vidnesbyrd.

Også lørdag og søndag hadde man bibeltime ved professor Mowinckel.

Lørdag kveld var arrangert et ungdomsmøte i Larkollen, og her var også en mengde tilreisende tilstede, fra Moss og andre steder. Etter møtet i kirken samledes de unge i Borglunds pensjonat til et særdeles hyggelig samvær.

Utenom dette hadde man på Røeds hotell hver dag et par møter med personlige vidnesbyrd.

Housepartyet blev avsluttet søndag eftermiddag.

Deltagerne inntok alle måltider på Røeds hotell, og den store spisesal der ute var fullt besatt ved to bordsetninger.

Mellom måltider og møter hadde deltagerne høve til å ferdes ute i Guds frie natur, og alle var sik-

kert enige i at et bedre sted neppe kunde finnes til et slikt arrangement.

Det var lett å forstå at deltagerne fulgte sig lykkelig over å få være med i dette houseparty, og lot så ofte også gleden få uttrykk gjennom sine vidnesbyrd.

Å lære sig selv å kjenne er jo det Oxfordtilhengerne strever efter først og fremst, og ved å komme sammen med, og lære andre mennesker å kjenne, og ved å få høre deres vidnesbyrd om vanskelighetene i livet og om overvinnelsen av disse, kan man jo ytterligere komme et steg framover i sin egen bestrebelse.

En oppbyggende og velsignet sammenkomst i alle måter er der sikkert enstemmighet om at housepartyet har vært.

Mange Oxfordstevner i Bededags-helgen.

Makimen 8. 11. 38

Som en fortsettelse av de offentlige møtene som Oxford-gruppen i Oslo hadde arrangert sist søndag i Det Nye Teater, Det Norske Teatret og Oslo Handelsstands festsal, har gruppen i bededagshelgen hatt et regulært house-party i Handelsstandens lokaler.

Dette house-party begynte torsdag aften og fortsatte fredag, lørdag og søndag med møter i festsalen og femtimanns-salen.

Mange Oxfordstevner i bededagshelgen.

Sandefjords Blad

8. 11. 38

Et house-party i Oslo Handelsstands lokaler.

70 læger fra Norden samlet i Åsgårdstrand.

Fra en særlig korrespondent.

Oslo, 6. november: Som en fortsettelse av de offentlige møtene som Oxford-gruppen i Oslo hadde arrangert siste søndag i Det Nye Teater, Det Norske Teatret og Oslo Handelsstands festsal, har gruppen i bededagshelgen hatt et regulært house-party i handelsstandens lokaler.

Dette house-party begynte torsdag aften og fortsatte fredag, lørdag og søndag med møter i festsalen og femtimanns-salen. Sin særlige karakter fikk dette house-party ved at der var kommet gruppefolk fra store deler av landet for å hjelpe Oslo-gruppen i dens arbeide. Der var folk fra de fleste kanter av Østlandet, fra Vestfold, Sørlandet, Vestlandet, Møre og Trøndelag. — Deltagere i house-party'et var for øvrig de som hadde overværet møtene i teatrene. Tallet på deltagere i de

fra Østfoldbyene og på Sand i Ryfylke har 100 gruppefolk fra Rogaland hatt et stevne. — Særlig interesse har der knyttet sig til et stevne som læger og lægefruer har hatt i Åsgårdstrand. Dette var planlagt som et nordisk stevne og der deltok i alt 70 læger; det overveiende antall fra Norge, men både det svenske og danske islett var stort. —

Samtidig meldes fra Hindås i Sverige, noen kilometer sydpå for Göteborg, at der har det vært holdt et nordisk house-party bestående vesentlig av folk fra den nordiske tekstilindustri, idet det er påfallende hvor mange representanter for denne industri det er som gjennom det kristne budskapet har funnet en vei ut av vanskelighetene. Fra Oslo deltar således i Hindåsstevnet noen av byens kjente industridrivende og forretningsmenn.

Fra alle stevner kommer der beretninger som viser hvordan gruppebevegelsen er i vekst og hvordan dens budskap fjerner motsetninger mellom mennesker, klasser og nasjoner.

F. R.

Fra Oxfordgruppebevegelses house-party

på Larkollen.

Øvre Smaalenene, Askim

8. 11. 38

Vi ha sett den nya synen,
vi ha oppbrottsordren hørt.
Samma längtan,
samma förvissning,
samma mål oss samman fört.
Ungdom, Nordens ungdom!
Kom, slut opp, ryck in i Guds arme!
Genom min och din förvandling
skall vårt lands förvandling ske.

Überørt av all den motstand og kritikk som Oxfordgruppebevegelsen, eller bare «gruppebevegelsen», er blitt møtt med her i landet, utvider den stadig sin front og utøver en større og større innflytelse på det kristelige liv her i landet. Bevegelsen er blitt kalt en overklasse-frelsesarmé; men det er et ganske annet inntrykk undertegnede sitter inne med efter å ha besøkt et såkalt house-party.

Det house-party som i bededagshelgen blev holdt på Larkollen var viet foreldre og lærere, eller skole og hjem, under mottoet: «Verden forvandles gjennom forvandlede mennesker». Møte favnet imidlertid folk fra alle samfundslag, lærere, gårdbrukere, fabrikkarbeidere, ingeniører, disponenter, studenter og gymnasiaster. Alle møttes på like fot, fordi alle er like for Gud. Gruppebevegelsen synes ganske bevisst å ha innsett dette. Blandt dens tilhengere hersker det ihvertfall en ånd som ligger nær op til de urgamle, og man kan vel si kristne idealer: Frihet, likhet og broderskap.

For å rydde en annen og meget almindelig misforståelse av veien: Man kommer til et house-party med en på forhånd kritisk innstilling og med den innvending i lommen at gruppebevegelsen er en sekt, men hvis man er så klok at man ikke hevder dette med det samme man ankommer, vil man efter hvert gjennom samtale med deltagerne forstå noe helt annet. Det house-party som blev holdt på Larkollen hadde således tilslutning fra prester, frelsesarme-

en og indremisjonsfolk, og bevegelsens mål er rett og slett: å utbre kristendommen. Den arbeider for Guds rike og er villig til samarbeide med andre kristne bevegelse. La gå at dens metoder kan virke temmelig frapperende. Ord som «guidance», «stille stund» og «deling» ligger således og svirrer

i ørene på en under et slikt møte, og en nuværende ivrig tilhenger av bevegelsen fortalte at det første inntrykk han fikk på et house-party var at han var kommet til et galehus.

Man kan lett forstå dette, særlig hvis man kommer fra et miljø hvor menneskene er å sammenligne med åndelige hermetikkbokser. Det vil da ofte virke pussig å treffe folk som ikke legger skjul på noen ting, men som åpent og ærlig i sine vidnesbyrd forteller om sine seksuelle vanskeligheter og ekteskapelige problemer, og almindelig latter vakte det da en eldre dyrlæge på Larkollen-møtet fortalte om hvordan «Gud hadde hjulpet ham med å sette kalve-tvillinger levende til verden»!

Man har ofte kritisert alt dette, og under all kritikken ligger det en mistanke om at Oxfordbevegelsen ikke har ortodoksien i orden. Professor Sigmund Movinkel holdt i denne forbindelse en forelesning over bergprekenen hvor han kom inn på «de fire absolutter»: Absolutt renhet, absolutt ærlighet, absolutt kjærlighet og absolutt uselviskhet. Det viser sig at disse «absolutter» kan utledes av bergprekenen nokså direkte, og Movinkel presiserte at ingen er istand til å opfylle slike krav, men nettop derved vekkes syndserkjennelse og man får bruk for Guds nåde.

Det var meget smil og latter på Larkollen i bededagshelgen, men man kan vanskelig tro noe annet enn at de ca. 200 deltagere som vendte hjem efter house-partyets slutt hadde fått en veldig innpuls

til å følge kallet i en av bevegelsens sanger, som jeg har gjengitt i begynnelsen.

Askim, 7. novbr. 1938.

Sverre V e g a n.

Oxfordstevne på Sand.

500 deltagere fra Rogaland og Vestlandet forøvrig.

Oxford-gruppen i Rogaland hadde nu i Bededagshelgen arrangert Houseparty i Sand. Det deltok ca. 500 fra hele fylket, samt også flere deltagere fra Stord, Bergen og dessuten var det også flere utenlandske gjester.

Torsdag kveld var det presentasjonsmøte, og den egentlige åpning fant sted i kirken Bededag hvor stadsfysikus Rønnevig, sogneprest Messel og misjonsprest Kopleitan talte. Kirken var overfylt.

Ettermiddagsmøtet blev ledet av den kjente Oxfordleder Olav Hoff og aftenmøtet som også var i kirken blev ledet av fru doktor Ramson og stadsfysikus Rønnevig.

Lørdagens formiddagsmøte blev ledet av avdelingsingeniør Prante, Stord, og ettermiddagens selskapelige samvær blev ledet av fylkesskolestyrer Håvardsholm og fylkesskolelærer Midtun. Lørdagskvelden var viet ungdommen med et stort ungdomsmøte i «Ungdomstunet» hvor hele ungdomsfylkingen var i ilden, og det praktiske ungdomslokale var overfylt av ungdom. Deltagerne var etterpå Oxford-ungdommens gjester.

Søndagen blev en strålende avslutning med bibeltimer og separatmøter og ved den store avslutning søndag kveld var det mange både unge og eldre

som hadde fått en annen livsinnstilling.

Housepartyets leder var misjonsprest Skauge.

På Oxford-matiné i Det nye teater.

Vårt Oxford har fremsatt sin tro's postulater på flott matiné i Det Nye Teater . . .
Små høflige brev var omhyggelig omsendt til folk som man mente var lett å få omvendt.

Vi satt der og tenkte på synd og på skam.
Der kom ingen frelser . . . I stedet kom Ramm.
Han stod der så stille, beskjeden og blek
og alt det han sa var så lett som en lek.

Han glemte sin synd og fortalte oss helst
hvor god han var blitt fra den dag han blev frelst.
Og alle de andre som siden tok ordet
fikk også fortalt om det gode de gjorde.

Da enhver hadde sagt oss: «Så søte er vi . . .»
var klokken blitt tre — da var møtet forbi.

Jeg tenkte som mange, som hvem, som helst:
Må man være så selvgod for her å bli frelst?

DORIAN RED.

Svar til Oxford-mannen.

«Men livets største gåter — de kommer Dem på
tvers og åndeflukten blir et crash mot muren . . .»
skrev en abonnent i sitt dikt til mig torsdag.

Jeg drev ikke hånflir og geip i mitt vers
mot «mystiske gåter» som kom mig på tvers.
Nei, alt det jeg hørte og alt det jeg så
var vanlige ting som selv barn kan forstå.

Det er ikke mystisk og gåtefullt, det
at folk som går trette vil leve i fred —
i fred med sig selv og i fred med sin tro
og prøve å bygge mot him'len en bro . . .

Det skal de få lov til så meget de vil
— men gjør ikke sånt til teater og spill.
For menneskelykken går mange i dyst
uten å slå sig så varmt på sitt bryst.

Vi andre som kjemper med vett og forstand
gjør også litt nytte for folk og for land.
Så trett blir vi aldri en dag at vi tror
at verden kan frelses med selvgode ord!

DORIAN RED.

Oxford-møte på Sand.

1. ste Mai, Stavanger 9. 11. 38
150—200 tilreisende var komne.

Møte tok til torsdags kvelden med
husmøte. Bededag var det preik i
kyrkja ved sokneprest Wessel og
gruppefolk, og um kvelden møte i
kyrkja ved fleire gruppefolk. I mel-
lomtidi var der fleire gruppemøte
på Kårhus hotell.

Laurdags kvelden var det ung-
domsmøte på ungdomstunet, som
var fullstappa til siste plass, og mø-
tets leidar var då tekniskar Otter-
beck fra Stavanger og ein mengde
unge gitar og gjenter vidnet. —
Etter møtet var der brus og kaker
å få for dei som vilde stanse igjen.

Sundag kl. 11 var der møte på
bedehuset, som og var fullt til siste
plass. Misjonsprest Skauge leida
møtet som bibeltime. Møtet avslut-
tet ved stadsfysikus Rønnevik frå
Haugesund. Etter dette skulde det
vera møte for menn på bedehuset og
for kvinner på Kårhus hotell.

Møtene avslutta i går etter stor
tilslutning.